

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Société Tereos — Union de coopératives agricoles à capital variable

Strona pozwana: Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 15 ust. 1 lit. d) rozporządzenia nr 1260/2001⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że, w celu obliczenia średniej straty, należy, w odniesieniu do wszystkich wywożonych kategorii cukru, podzielić sumę rzeczywistych wydatków przez sumę wywiezionych ilości, niezależnie od tego, czy w odniesieniu do tych ilości rzeczywiście zostały wypłacone refundacje wywozowe?
- 2) Czy rozporządzenie nr 1193/2009⁽²⁾ jest nieważne w związku z art. 15 rozporządzenia Rady 1260/2001 w zakresie, jakim ustalona w nim została wysokość dotyczącej cukru opłaty produkcyjnej obliczanej na podstawie średniej straty, w ramach której obliczania dokonuje się, w zakresie dotyczącym cukru wywiezionego w postaci produktów przetworzonych, przemnożenia jednostkowej kwoty związanej z tymi produktami refundacji wywozowej przez łączną wielkość wywozu, wliczając w to ilości wywiezione bez pobrania tej refundacji, a nie — podzielenia rzeczywiście poniesionych wydatków przez łączną sumę wywiezionych ilości, niezależnie od tego, czy wywozowi temu towarzyszyło pobranie refundacji?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru (Dz.U. L 178, s. 1)

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1193/2009 z dnia 3 listopada 2009 r. dokonujące sprostowania rozporządzeń (WE) nr 1762/2003, (WE) nr 1775/2004, (WE) nr 1686/2005 i (WE) nr 164/2007 oraz ustalające wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na lata gospodarcze 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 i 2005/2006 (Dz.U. L 321, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Baden-Württemberg (Niemcy) w dniu 14 maja 2010 r. — Cathy Schulz-Delzers, Pascal Schulz przeciwko Finanzamt Stuttgart III

(Sprawa C-240/10)

(2010/C 221/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Cathy Schulz-Delzers, Pascal Schulz

Strona pozwana: Finanzamt Stuttgart III

Pytania prejudycjalne

- 1) a) Czy § 3 pkt 64 Einkommensteuergesetz (ustawy o podatku dochodowym) w brzmieniu obowiązującym w latach 2005 i 2006 jest zgodny ze swobodą przepływu pracowników zgodnie z art. 45 w brzmieniu „Wersji skonsolidowanej Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej” — TFUE (dawniej art. 39 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską — WE)?
- b) Czy § 3 pkt 64 Einkommensteuergesetz w brzmieniu obowiązującym w latach 2005 i 2006 stanowi zakazaną na podstawie art. 18 TFUE (dawniej art. 12 WE) ukrytą dyskryminację ze względu na przynależność państwową?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej: Czy § 3 pkt 64 Einkommensteuergesetz w brzmieniu obowiązującym w latach 2005 i 2006 jest zgodny ze swobodą przemieszczania się obywateli Unii, która wynika z art. 21 TFUE (art. 18 WE)?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg (Austria) w dniu 17 maja 2010 r. — Harald Jung i Gerald Hellweger przeciwko Magistrat der Stadt Salzburg, przy udziale: Finanzamt Salzburg-Stadt

(Sprawa C-241/10)

(2010/C 221/30)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Harald Jung i Gerald Hellweger

Strona pozwana: Magistrat der Stadt Salzburg

Przy udziale: Finanzamt Salzburg-Stadt

Pytania prejudycjalne

Czy załącznik X: Wykaz, o którym mowa w artykule 24 Aktu Przystąpienia Republiki Węgierskiej do Unii Europejskiej (1. swobodny przepływ osób)⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że przekazania siły roboczej z Węgier do Austrii nie należy uważać za oddelegowanie pracowników a krajowe ograniczenia zatrudniania pracowników węgierskich w Austrii dotyczą również w tym samym stopniu pracowników węgierskich przekazanych przez węgierskie przedsiębiorstwa (i tam zatrudnionych w sposób zgodny z prawem) do Austrii?

⁽¹⁾ Dz. U. 2003 L 236, s. 846.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 2 marca 2010 r. w sprawie T-70/05 Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE przeciwko Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego (EMSA), wniesione w dniu 18 maja 2010 r. przez Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE

(Sprawa C-252/10 P)

(2010/C 221/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (przedstawiciele: N. Korogiannakis, M. Dermizakis, Δικηγόροι)

Druga strona postępowania: Europejska Agencja Bezpieczeństwa Morskiego (EMSA)

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

— uchylenie wyroku Sądu;

— stwierdzenie nieważności decyzji EMSA o nieprzyjęciu oferty złożonej przez wnoszącą odwołanie w ramach postępowania przetargowego EMSA C-1/01/04, dotyczącego

zamówienia pod tytułem „Zatwierdzenie SafeSeaNet i dalszy rozwój” oraz udzieleniu tego zamówienia innemu oferentowi;

— obciążenie EMSA kosztami poniesionymi przez wnoszącą odwołanie w związku z postępowaniem przed Sądem, także w razie oddalenia niniejszego odwołania oraz kosztami niniejszego postępowania odwoławczego w razie uwzględnienia odwołania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie twierdzi, że zaskarżony wyrok powinien być uchylony z następujących powodów:

Po pierwsze, wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo dokonując błędnej wykładni rozporządzenia finansowego⁽¹⁾, przepisów wykonawczych i dyrektywy 92/50⁽²⁾, a w szczególności art. 97 rozporządzenia finansowego, art. 138 przepisów wykonawczych i art. 17 ust. 1 dyrektywy 92/50.

Po drugie, wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo orzekając w pkt 178 wyroku, że skoro Evropaiki Dynamiki dysponowała pogłębioną znajomością specyfikacji istotnych warunków zamówienia, była w stanie wywnioskować zalety wybranej oferty. Sąd wydaje się przyznawać pośrednio, że informacje dostarczone przez instytucję zamawiającą były ograniczone. Jednakże zamiast stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji Sąd przedstawił nową i całkowicie błędną wykładnię obowiązku uzasadnienia, wiążąc go z osobistymi cechami adresata tej decyzji. Ponadto założenie Sądu jest błędne, ponieważ wnosząca odwołanie nie była w stanie (i nadal nie jest w stanie) zrozumieć zalet (jeśli takie były) wybranej oferty, tym bardziej że Sąd nie uzasadnił w wystarczającym stopniu swego wyroku, wskazując wyraźnie te zalety.

Po trzecie, wnosząca odwołanie podnosi, że wydaje się, iż Sąd naruszył prawo orzekając w związku z zarzutem opartym na oczywistym błędzie w ocenie, że wnosząca odwołanie ograniczyła argumenty do ogólnych twierdzeń i w rezultacie nie wykazała czy i w jaki sposób zarzucane błędy wpływają na końcową ocenę ofert. Sąd wydaje się zaprzeczać samemu sobie oddalając zarzut oparty na brakach w uzasadnieniu, wymagając jednocześnie, aby Evropaiki Dynamiki wykazała „szczegółowo”, w jakim zakresie zarzucane błędy występują w ocenie komitetu oceniającego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnosząca się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi (Dz.U. L 209, s. 1).